

ALİ ÖZDOĞAN YAZDI

Şair Ali Özdoğan

EBED BURDA BAŞLAR

Yine dolsa gözde yaşlar dese hû fikirle başlar
Geçilir şu gamlı fânî o ebed ki burda başlar
Çözülürdü sırrı hikmet görünür zikirde taşlar
Geçilir şu gamlı fânî o ebed ki burda başlar

RUHA ÇIKSAN

Rûha çıksan kurtulursun hapse benzer ten beden
Nefs-i nâdânım durulmaz ah göçersin dem be dem
Hakk'a dâvet eylenir hem dinlemezsın sen neden
Nefs-i nâdanım durulmaz ah göçersin dem be dem

HÛ DEYU COŞMUŞ

Gitme n'olur şehr-i gufran gönlümüzden af geçer
Hû deyû coşmuş müselman gör ki kendinden geçer
Ol Rahim'dür affolanlar âb-ı kevserden içer
Hû deyû coşmuş müselman gör ki kendinden geçer

FİRKAT DENİLEN YÂRE

Geçiyor neşvesi ömrün bilemem çâre nedir
Severim amma şu firkat denilen yâre nedir
Bu mu aşk söyle a cânâ bana mehpâre nedir
Severim amma şu firkat denilen yâre nedir

SEVDAYA DÜŞEN

Ah geçmedi yıllarca o gönül yâresi dermiş
Bilmez mi ki sevdâya düşen derdi severmiş
Mecnun bile leylâ diyerek ömrünü vermiş
Bilmez mi ki sevdâya düşen derdi severmiş

DEĞİL

Süsleyip Hakk'ın malından sunduğun mülkün değil
Bil fidan boy kaş ü çeşmin sen ki memlûkün değil
Gel uyan yetmez mi cânâ sirkatin ülkün değil
Bil fidan boy kaş ü çeşmin sen ki memlûkün değil

GEL SAKLAMA

Gel saklama gönlüm çekinip aşkını elden
Ah sanki yazılmış yazıdır rûha ezelden
Sor durma yeter bunca keder sor o güzelden
Ah sanki yazılmış yazıdır rûha ezelden

ÂFÎTÂB

Gönül sende sen nerdesin âfitâb
Fîrâkınla ettin harâb sen beni
Ne bekler ki rûhum edip bir hitâb
Huzur içre kılsan tarâb sen beni

ÖLÜM

Deliler meclisidir ölmeyecek ten ne beden
Bilemez fânide sermâye-i candan tüketen
Ne hekim kâr ede eyvah hoca dinler mi sabi
Cebi vardır ya cebinden tutacak can ebeden

A GÜZEL

Sana saklandı gönül lânesi gel gel a güzel
Çekemez sevgiyi mestânesi el el a güzel
Tutamam gözdeki yaşlar yine sel sel a güzel
Çekemez sevgiyi mestânesi el el a güzel

NEFESİMSİN

Sana açtım yaparak kalbimi tam kalbine yol
Nicedir sevdi gönül gel de onun yoldaşı ol
Nefesimsin solurum nazlı çiçek rûhuma dol
Nicedir sevdi gönül gel de onun yoldaşı ol

NE HALETTÜR

Ne hâlettür atâlettür cehâlettür ya nisyanun
Şu nimet içre nîmetten nedür gaflet vü isyânun
Neyin senden be hey nâdan gözün ondan gönül ondan
Deyû hû hû bulup rûhun varup huzrunda geç candan

DİLARÂ

A bî vefâ dılarâ ne çare aktı gönlüm
Kader misin ki cânâ ümitle baktı gönlüm
Sitemli sözlerin âh ateş mi yaktı gönlüm
Kader bu sanki cânâ ümitle baktı gönlüm

GÖNLÜM

Cevrinle harâb olur da cânâ
Gitmez bırakıp seninle gönlüm
Aşktır ya serâb göründü cân'a
Giryan ediyor eninle gönlüm

FİRKAT

Saklandı gönlümden bahar artık ateşten yaz mıdır
Firkat denen donmuş alev rûhumda kış ayaz mıdır
Sormaz ki hâlim el nedir yanmış gönül vîranedir
Bilmem bu hasretten murâd ahret için feyyaz mıdır

SENİ BEKLİYOR RUHUM

Nicedir gönülde sen kaderim yazımda varsın
Çiçeğimde güldesin ah şu duâm içinde yarsın
Seni bekliyor ya ruhum yetişir ümitle sarsın
Çiçeğimde güldesin ah şu duâm içinde yarsın

GÖNÜL

Geçermiş ömürden şu hasret bile
Sanırdım ki bitmez yakar dert ile
Yazılmış kaderden kaçıp nâfile

Gönül sen ne çektin yalanmış çile

SENİN ADIN

Saklar gönül derinde nakıştı senin adın
Hülyalı hoş sevinçle bakiştı senin adın
Firkatle kor misâli yakıştı senin adın
Ruhumda çağlayansı akıştı senin adın

0

Açan gülde gülsün hezâr ağla sen
Sever amma firkat'le yanmaz ki o
Varıp sîne büryan edip dağla sen
Bahar geçse gül ismi anmaz ki o

ZALİM

Hâlâ severim sanki cefâ etmedi zâlim
Bilmem ki nedir ah ne olur hâl-i melâlim
Hep cevredecek zulm ile görmez mi ki lâlim
Bilmem ki nedir ah ne olur hal-i melâlim

EY DÎLARA

Neyleyim hâlâ acır kalbimde saklanmış yerin
Ey dilârâ bî misal sevmiştı göynüm pek derin
Ellerimden hiç bırakmazdım o nârin ellerin
Ey dilârâ bî misal sevmiştı göynüm pek derin

DÜŞER

Ne çeker kahrını aşkın ne gönül derde düşer
Göremem der sevemem der çekemem der de düşer
Ne belâdır bilemezler niceler nerde düşer
Göremem der sevemem der çekemem der de düşer

KÜLLENMEDİ

Küllenmedi hâlâ yüreğim derdini saklar
Firkat'le yanarken yeni bir aşkı yasaklar
Bitmez ki ümîd kar gibi ah saçtaki aklar
Firkat'le yanarken yeni bir aşkı yasaklar

HATIRALAR

Yine çeşimde birikmiş akacak hâtıralar
Sîne büryan edecek ah yakacak hâtıralar
Duramaz mâzide durmaz bakacak hatıralar
Sîne büryan edecek ah yakacak hâtıralar

DÖNER

Sorarım hâlini âşık niye hû der de döner
Sevemem fâniyi ben der şu neşem derde döner
İki gündür o yalan naz o hevesler de söner
Sevemem fâniyi ben der huzurum derde döner

ÖMRÜM GÜNEŞİ

Batıyor rûhumu hûn eyledi ömrün güneşi
Güne benzer mi acep ah doğacaktır ya eşi
Bu garip fâniye küsse nicedir keşmekeşi
Güne benzer mi acep ah doğacaktır ya eşi

GÖREMEZ

Ne hazin gölgeye aşk ah ne yazık saklı güneş
Kimi Leyla diye Mecnun göremez aklı güneş
Kimi nefsindeki mahpus ona yasaklı güneş
Kimi Leyla diye Mecnun göremez aklı güneş

0 VEFASIZ

Acıyor kalb-i derûnumdaki yârem acıyor

Bilirim ah o vefasız niye benden kaçıyor
Sevemem fâniye aşk der ne elemeler saçıyor
Bilirim ah o vefasız niye benden kaçıyor

AŞKTIR

Hiç bitmeyecek sanma gönül zâhiri aşktır
Hüsyâr olasin bul ki bunun âhiri aşktır
Dünyada yanan varsa sebep kâhiri aşktır
Hüsyâr olasin bul ki bunun âhiri aşktır

EY GÖNÜL

Ey gönül zannım bu tendir haps ü zindânın senin
Rûha çık durmak yaraşmaz saklı gör cânın senin
Kurtulursun Hâkk'a dönsen ölmek şânın senin
Rûha çık durmak yaraşmaz saklı gör cânın senin

ŞAKIYOR RUHUMA

Şakıyor rûhuma şevktir yine gülşende hezar
Kime benzer bilirim ah güle kılmış ya nazar
Bu tegannî ile söyler de kalem aşkı yazar
Kime benzer bilirim ah güle kılmış ya nazar

CÂNÂ

Bilemem âh ü eninden ne ki cânâ niyetin
Seni sevdim şu canım var alacaksan diyetin
Yetişir rûhumu hûn eyledi mey'ûsiyetin
Seni sevdim şu canım var alacaksan diyetin

SÎNE ÇÂK OLMUŞ

Sîne-çâk olmuş firâkından derindir yâresi
Ah yeter gel gel a cânâ rûhumun mehpâresi
Hasretinden reng-i rûyim bembeyaz yok çâresi
Ah yeter gel gel a cânâ rûhumun mehpâresi

EY PERİ

Nâtüvânem incitip giryân edersin ey peri
Ah ciğer-sûz oldu biryan gördüğüm günden beri
Mest-i sevdâdır şu göynüm sevdi yok der benzeri
Ah ciğer-sûz oldu biryan gördüğüm günden beri

YA RÂB

Kalbim senin elinde zikir ehli kıl beni
Ya Râb bırakma nefse şükür ehli kıl beni
Benlik karanlığında boğuldum yeter derim
Döndür dilimde tövbe çevir eyle kul beni

ATEŞTEN GÖMLEK

Bin hilen var sakla gözden göz veren görmez mi hiç
Gel düzenbaz gel hesap ver der de göstermez mi hiç
Gafletinden kar sayarsın aldatırsın kendini
Ah ateşten gömleğindir bekliyor bil fendini

GÖZYAŞIM

Hâtıralardan kalan mahzun bakıştan gözyaşım
Rûhumun cism hânesinden ilk yakıştan gözyaşım
Ağlarım elbet o mâzî yar elinden yâredir
Ah gönülden aşk deyûben çağlayıştan gözyaşım

GÖNÜL

Nicenin âteşi cânâ nicedir dertli gönül
Gülerim amma derindir sana hasretli gönül
Bilirim mâtem-i firkat yazıdır âh ü enin
Bana küsmüş mü esirger şu dilin vâhı senin

BÖYLE SEVDİ

Bilmez gibisin kalb-i derûnumdaki derdi
Kim ben gibi cânâ diyerek gönlünü verdi
Bak erdi bahar coştı ümîd söyleyiverdi
Mecnun bile leylâ diyerek böyle severdi

AH O BAKIŞ

Yar geldi bahar gelmedi mevsîmine kış der
Dünya mı yalan bir o bakış ah o bakış der
Aşk çağlayanım gönlüme hoş tatlı akış der
Dünya mı yalan bir o bakış ah o bakış der

AŞK

Ah sevdi gönül hep sevecek bil ki usanmaz
Aşk âb-ı hayat der de içer içse de kanmaz
Feryad edecek firkati can yaksa da yanmaz
Aşk âb-ı hayat der de içer içse de kanmaz

HÛ HÛ DİYEREK

Sevdâzedeler aşkını eylerse temâşa
Ah fâniye âşk der ne demek tövbe ve hâşâ
Hakk'ın malıdır nur-u simâ âyinedir can
Hû hû diyerek başlaya gör ahreti inşâ

GÖNLÜM

Vuslat ne acep bilmeyecekmiş gibi gönlüm
Gözyaşları sel silmeyecekmiş gibi gönlüm
Aştan yana hiç gülmeyecekmiş gibi gönlüm
Ah sandı meğer ölmeyecekmiş gibi gönlüm
Aldandı yazık ölmeyecekmiş gibi gönlüm

AŞKI NE BİLSİN

Ah derde giriftar edecek aşkı ne bilsin
Bekler ki gönül ol bi vefâ gözyaşı silsin
Hep nâz ü tegâfûl mü sever çerh-i sitem-ger
Sevdâzedenin âhını duysun o da gülsün

AŞK-I MECAZ

Değmeyecek ellerim tutmayacak başka el
Sevdi gönül nâzenin gel uzatır aşka el
Kalbime bak ey perî gör sana âit yeri
Sevgimizin meşherî gel a güzel aşka gel

TEFEKKÛR

Binler çiçeğin hoş amedîsinde selâm var
Al mektubudur Rabb-i Rahîm onlara yazmış
Ah zerre-i zerrende senin bak ne kelam var
Ruhunda yazık ahde vefâ yok ya da azmış

AŞK-I MECAZ

İncitiyor yokluğun rûhumu hâlâ senin
Nâz ü tegâfûl yeter gel yetişir nâzenin
Derd-i firâkında can eyledi âh ü enin
Nâz ü tegâfûl yeter gel yetişir nâzenin

AŞK-I MECAZ

Gül mevsimi güller gibisin rûha bahar sen
Sus söyleme ağyâre sakın gönlüme yar sen
Gül sarmaşığım gül gibi gel boynumu sar sen
Sus söyleme ağyâre sakın gönlüme yar sen

AŞK-I MECAZ

Nerde acep nerdesin geçmedi dîl yâresi

Kor mu yakar firkatin söyle ciğer pâresi
Hâli perîşanımın çare-i mehpâresi
Kor mu yakar firkatin söyle ciğer pâresi

OLMASIN

Kalmayacak tâkatim söyle serâb olmasın
Susma gönül söyle sen sîne harâb olmasın
Ahde vefa yok mudur câna safâ yok mudur
Aşka düşen çok niçün şevk u tarâb olmasın

MECNUNA LEYLAYI SOR

Aşka düşen kör olur sîne yanar kor olur
Kurtulamaz zor olur gülme düşersin gönül
Sevdi isen hayra yor kimseyi gel görme hor
Mecnuna Leylâyı sor gülme düşersin gönül